

POROČILO O IZMENJAVI - PALERMO AVGUST 2008

Letos avgusta sem bila na Professional Exchange v Palermu v Italiji. Sicer to ni bila moja prva želja, vendar se je izkazalo, da sem lahko bila nad dodeljenim mestom več kot zadovoljna, saj je bil mesec nepozabno lep. Po prejetju pisma odobritve sem dobila tudi kontakte študentov, ki so bili zadolženi za izmenjavo. Ker sem imela nekaj vprašanj, sem jim poslala dva e-maila, na katera so mi hitro odgovorili. Hkrati so potem naredili e-mail skupino, po kateri smo lahko lažje komunicirali in se na ta način nekako že spoznali z udeleženci izmenjave (države udeležencev). Ker smo imeli zagotovljeno nastanitev od 1.8. do 28.8., so študentom, ki želijo ostati dlje priporočali najboljši hostel. Na izmenjavi nas je bilo 86 študentov iz celega sveta. Sama sem v Palermo potovala z letalom. Na letališču me ni počakal nihče, da bi me peljal v bodočo nastanitev (tako kot nobenega drugega), vendar so nam dali opis poti z vlakom ali avtobusom (na kateri postaji moramo izstopiti, kateri izhod). Vendarle pa se je zapletlo, ker nam od železniške postaje do študentskega doma niso povedali natančne smeri (you will see Pensionato in few meters- ne v katero smer). Vendar so ljudje v Palermu izredno prijazni in vedno pripravljeni pomagati. V Palermo sem priletela ob desetih zvečer, vendar so ljudje res prijazni (od železniške postaje do pensionata me je peljal »mestni redar«) in se kljub temu, da nisem znala italijansko, zelo trudili mi razložiti pot in pomagati. Ker na Siciliji je življenje čisto drugačno...Vse je izredno na easy. Nič ni problem... Zato recimo, poti vlakov ponoči niso označene in tako ne veš, na kateri postaji si oz. mimo katere se pelješ. Ko sem prispela v dom, me je sprejela študentka in smo potem v pisarni opravili potrebne formalnosti. Nato je sledil nočni ogled mesta. Nastanjeni smo bili v študentskem domu v kampusu. Kampus je izredno varen, saj je obdan z ograjo in po osmi uri zvečer je odprt le en vhod v kapus mimo varnostnikov. Imela sem enoposteljno sobo, v kateri je bila postelja, omare, pisalna miza, dva stola in umivalnik. Tuš in stranišče je bilo skupno za eno nadstropje. Sobe so bile lepe (le včasih te je srečal kakšen ščurek). V domu so bili avtomati za kavo in pijače, pralni in sušilni stroj (eno pranje je stalo okrog en evro). Trgovine s hrano so bile oddaljene pet minut. Organizatorji so nam zagotovili en obrok na dan – kosilo, v študentski menzi. Izbiral si lahko med testeninami (te so bile na jedilniku vsak dan), solato, 3 vrste mesa (ribje, svinjsko/govedina/piščanec), pomfri. Na voljo je še bila konzerva tune, mozarela, sadje (jabolko, breskev). Izmed vseh teh stvari si si jih lahko vzel pet (kombinacija je tvoja izbira). Pri vsakem obroku pa si še dobil en liter navadne ustekleničene vode, dva kruha (podobno žemlji). V isti menzi smo lahko tudi večerjali (večerja je stala 3 evre)-ponudba ista kot pri kosilu. Hrana je bila dobra, če se ti je pa zahotelo še kaj drugega, si šel v kakšno restavracijo, v običajnih restavracijah in picerijah so cene podobne našim. Hkrati pa so nam organizatorji dali kuponček in si imel v določeni piceriji (kjer so imeli res dobre pice) 20% popust. Tretji dan smo imeli predstavitev družabnega programa. Če si hotel sodelovati v organiziranem družabnem programu, si moral plačati 70 evrov. V to ceno so bili vključeni vsi izleti in vse zabave (+ pijača na zabavah, ki so bile organizirane v študentskem domu). Organizatorji so se res potrudili in organizirali dober družabni program. V njihovi organizaciji smo videli celo Sicilijo. Med prostimi vikendi pa smo se študentje sami organizirali in si ogledali še kakšen otok ali kakšno drugo mesto. Z informacijami (kam, kako potovati, kaj je najboljšo, rent a car in podobno) so nam organizatorji izredno pomagali. Med 86 študenti smo se združili v manjše skupine (Španci in Portugalci so se večinoma družili le med sabo). Za vse dogodke smo imeli oglasno desko, na kateri so nas obveščali o urah odhodov in o vsem, kar smo potrebovali. Organizatorji so bili zelo prijazni in so bili vedno na razpolago za pomoč in informacije. Praksa v bolnišnici je na mojem oddelku (pediatrija) potekala od devete do dvanajste ure, od ponedeljka do petka. Prvi dan nas je v bolnišnico odpeljal eden izmed organizatorjev in se

zmenil z mentorjem. Na pediatriji smo bili trije študentje. Imela sem srečo, da sta ostala dva znala italijansko, saj sta mi potem vedno prevajala in sem lahko sodelovala. Zjutraj smo najprej bili zraven na sestanku, kjer se pogovorijo o pacientih. Po sestanku smo šli z specializanti v sobe naredit pregled. V eni sobi so bili trije otroci, dva specializanta in mi trije. Torej nekaj delati nismo mogli. Tu in tam smo poslušali kakšna pljuča in srce. Po tem je bila vizita in po viziti smo bili prosti. Tako je izgledal naš vsakdan. Glede na to, da smo imeli med tednom organiziran tudi družabni program, nismo šli vsak dan v bolnišnico, vendar ni bilo nobene panike. Delo v bolnišnici poteka tam drugače kot pri nas. Na celem oddelku nismo našli enega razkužila. Ugotovila sem tudi, da tam otroke zadržijo po cele tedne v bolnišnici, saj so starši in otroci tam izredno agresivni. Več otrok je bilo v bolnišnici zaradi nepojasnjene bolečine in kljub številnim preiskavam niso našli vzroka, vendar nam je mama še vedno zatrjevala, da otroka boli noga, čeprav je on veselo poskakoval po hodniku. Glede strokovnega znanja nisem ravno veliko pridobila. Vendar je bil to izredno krasen mesec, kjer sem spoznala veliko dobrih ljudi (z nekaterimi imamo še vedno stike). Spoznala sem »južni« način življenja, kjer skoraj stresa ne poznajo, saj se za nič ne sekirajo. Delujejo v slogu: »Bo že.« Kljub temu da Palermo ni bil moja prva želja, zdaj ko gledam nazaj, sem hvaležna da sem bila izbrana tja, ker je bilo nepozabno.

Andreja Voler

Slika 1: Študentski dom, kjer smo živeli

Slika 2: Bolnišnica

Slika 3: Naša skupinska slika v Cefalu-ju